

Reglugerð þessi gengur í gildi þegar í stað og gildir til 5 ára.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt lögum nr. 23/1945, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dómsmálaráðuneytinu, 17. júlí 1950.

F. h. r.

Gústav A. Jónasson.

Ragnar Bjarkan.

HAFNARREGLUGERÐ

fyrir Dalvík.

I. KAFLI

Takmörk hafnarinnar.

1. gr.

Dalvíkurhöfn takmarkast af línu, sem hugsast dregin frá Hálshöfða að Sauðanestá á Upsaströnd, innan nefndrar línu takmarkast hún af landinu á alla vegu meðfram ströndinni.

II. KAFLI

Stjórn hafnarinnar.

2. gr.

Sveitarstjórn Dalvíkurhrepps hefur á hendi stjórn hafnarmálanna undir yfirmensjón þess ráðuneytis, sem fer með hafnarmál.

3. gr.

Að nýafstöðnum sveitarstjórnarkosningum skal sveitarstjórn Dalvíkurhrepps kjósa þrjá menn í hafnarnefnd, og jafnmarga til vara. Kjörtímabil hafnarnefndar er hið sama og sveitarstjórnar. Hafnarnefnd sér um viðhald og endurbætur hafnarinnar og stýrir öllum framkvæmdum, er þar að lúta. Hafnarnefnd annast reikningshald og fjárvörzlu hafnarsjóðs, fyrir hönd hreppsins, enda ber sveitarsjóður ábyrgð á eignum og skuldbindingum sjóðsins.

4. gr.

Sveitarstjórnin ræður hafnarvörð og aðra starfsmenn hafnarinnar að fengnum tillögum hafnarnefndar, setur þeim starfsreglur og ákveður laun þeirra.

Hafnarnefnd kys sér formann, er boðar til funda og stýrir þeim, sér um bókanir á fundargerðum og ályktunum nefndarinnar og hefur umsjón og eftirlit með fjármálum hafnarinnar.

Hafnarnefnd heldur fundi svo oft, sem þurfa þykir, og er formanni hafnarnefndar skylt að boða til fundar, æski einn nefndarmanna þess.

5. gr.

Við lok hvers rekstrarárs skal hafnarnefnd semja reksturs- og efnahagsreikning sjóðsins, og ber henni að hafa fullgert reikninginn ekki síðar en í febrúarlok

næsta reikningsárs. Reikningar skulu endurskoðaðir og úrskurðaðir á sama hátt og reikningar sveitarsjóðs. 157

17. júlí

Fyrir fyrsta nóvember ár hvert skal hafnarnefnd hafa samið og lagt fyrir sveitarstjórn Dalvíkurhrepps frumvarp til áætlunar um tekjur og gjöld hafnarinnar á komandi ári. Sveitarstjórn skal síðan fullsemja áætlunina og senda hana samgöngumálaráðuneytinu til staðfestingar fyrir árslok, ásamt nauðsynlegum skýringum á gjalda- og tekjuliðum.

6. gr.

Öll gjöld samkvæmt reglugerð þessari renni í hafnarsjóð Dalvíkurhrepps, er varið skal til byggingar hafnarmannvirkja og viðhalds á þeim, svo og til annarra umbóta á hafnarsvæðinu.

Fé úr sjóðnum veitir sveitarstjórn, að fengnum tillögum hafnarnefndar.

7. gr.

Reikningsár hafnarsjóðs er almanaksárið.

III. KAFLI

Um legu skipa og umferð þeirra á höfninni.

8. gr.

Fiskiskip og önnur skip, er ekki ferma né afferma, mega aldrei leggjast svo á höfnina, að þau tálmi affermingu annarra skipa, og skulu þau í hvert skipti skyld að hlýða boðum hafnarnefndar eða umboðsmanns hennar um það, hvar þau megi liggja eða leggjast.

Aldrei mega nein skip leggjast svo nærri bryggju, að eigi sé nægilegt svigrúm fyrir önnur skip, að komast að eða frá.

Tregist eigandi, skipstjóri eða umráðamaður skips við að hlýða boðum hafnarnefndar eða umboðsmanns hennar, um að flytja skip sitt, bát eða strengi á höfninni, getur hafnarnefnd látið gera það á kostnað eiganda.

9. gr.

Enginn má leggja sérstök legugögn í höfnina, nema leyfi hafnarnefndar komi til, og skal hún ákveða hvar þau skuli lögð.

Í hverju skipi, að undanskildum skipum, sem hafa leyfi hafnarnefndar til að liggja mannláus í lægi hafnarinnar, skal jafnan vera einn maður, að minnsta kosti, er geti tekið á móti skipunum hafnarnefndar og látið framkvæma þær, hvort heldur á að færa skipið, eða framkvæma eitthvað annað samkvæmt reglugerð þessari.

10. gr.

Ekki má festa skipi við bólvirki né bryggju, nema við festarhringa eða festarstólpa. Festum skal þannig komið fyrir, að þær hindri sem minnst umferð á bryggjunni eða bólvirkinu. Þyki þess eigi nægilega gætt, má krefjast að bætt sé úr því tafarlaust. Skyld er að hafa tryggjar hlífar milli skips og bólvirkis eða bryggju.

11. gr.

Vélskip mega ekki láta vélar ganga með svo miklu afli, að öðrum skipum eða hafnarmannvirkjum stafi hættu af því. Ekki má hleypa vatni á bryggju eða bólvirki að óþörfu.

12. gr.

Ef skip lendir á grynningu eða sekkur, þar sem það, að áliti hafnarnefndar, tálmar greiðri notkun hafnarinnar, skal færa það burt svo fljótt sem auðið er. Verði

157 dráttur á því, má hafnarnefnd láta færa skipið burt á kostnað eiganda, og er henni 17. júlí heimilt að láta selja skipið til lúkningar kostnaðinum, ef nauðsyn krefur.

IV. KAFLI

Um notkun bryggna og bólvirkja.

13. gr.

Venjulega er skipum heimilt að leggjast við bryggju og bólvirki hafnarinnar í þeirri röð, sem þau koma. Þó skulu að öðru jöfn þau skip, sem sigla eftir fastri, anglýstri ferðaáætlun og flytja póst, hafa rétt til að leggjast að bryggjum og bólvirkjum, þótt önnur skip liggi þar fyrir, og verða þau þá að víkja, meðan hin eru afgreidd. Sams konar rétt hafa vélskip fram yfir seglskip. Sé fermingu eða affermingu skips eigi haldið áfram með hæfilegum hraða, að álitni hafnarnefndar, ber því að víkja fyrir öðrum skipum, er hún krefst þess. Enn fremur getur hafnarnefnd eða umboðsmaður hennar vísað skipum frá bryggjum og bólvirkjum, álitni hann það nauðsynlegt vegna veðurs.

14. gr.

Ef nauðsyn ber til að skipum, sem ferma eða afferma við bryggjur eða bólvirki, sé lagt hlið við hlið, er heimilt að flytja farm þeirra skipa, sem utar liggja, yfir þilför hinna á bjálkabrum. Svo er og skipshöfn og farþegum þeirra skipa, sem utar liggja, heimil nauðsynleg umferð um þilför þeirra skipanna, sem nær liggja.

15. gr.

Við uppskipun og útskipun á kjölfestu, sandi og öðru sliku, er skylt að hafa nægilega sterka hlífðardúka milli skips og bólvirkis eða bryggju eða milli skipa, svo ekkert falli fyrir borð. Sé þessa ekki gætt, getur hafnarnefnd stöðvað verkið, unz úr er bætt.

16. gr.

Þeir munir eða vörur, sem affermdar eru eða láta á í skip, mega ekki liggja á bryggjum né bólvirkjum og eigi annars staðar á landi hafnarinnar en á þeim stöðum, sem ætlaðir eru til geymslu, nema með leyfi hafnarnefndar. Skal flytja vörur og muni á brott jafnskjótt og hún krefst þess.

V. KAFLI

Um almenna reglu.

17. gr.

Hafnarnefnd sér um að gætt sé almennrar reglu á höfninni og við hana. Er öllum skylt að hlýða boði hennar og banni, og enn fremur annarra þeirra starfsmanna, er hún setur til að gæta reglu. Þyki einhverjum sér óréttur ger, getur hann kært það fyrir lögreglustjóra, en skipunum hafnarnefndar eða starfsmanna hennar ber að hlýða tafarlaust.

Starfsmenn hafnarinnar skulu gæta allrar kurteisi í starfi sínu.

18. gr.

Skyllt er að gæta allrar varúðar í meðferð elds og ljósa í skipum á höfninni. Í skipum, sem flytja eldfim efni, má eigi kveikja eld eða ljós nema í eldavélum skipsins eða á ljóskerum. Tóbaksreykingar eru bannaðar í þeim skipum og á því svæði, sem unnið er að fermingu þeirra eða affermingu, enda skal það greinilega auglýst. Álitni

hafnarnefnd að hætta geti stafað af affermingu eða fermingu eldfimrar vöru, er henni heimilt að stöðva verkið, unz gerðar hafa verið nauðsynlegar varúðarráðstafanir. 157 17. júlí

Bannað er er skjóta af byssum eða öðrum skotvopnum við höfnina eða á henni, innan línu, sem hugsast dregin frá Brimnesá að árósum Svarfaðardalsár.

VI. KAFLI

Hafnarmannvirki einstakra manna og félaga innan hafnarinnar.

19. gr.

Meðfram strandlengju hafnarinnar má ekki gera í sjó fram neina bryggju eða önnur mannvirki, né heldur breyta þeim mannvirkjum, sem fyrir eru, og ekki fylla upp eða dýpka út frá landi, nema sveitarstjórn hafi veitt samþykki til þess, að fengnum tillögum hafnarnefndar. Skjóta má úrskurði sveitarstjórnar undir úrskurð þess ráðuneytis, sem fer með hafnarmál. Sé slíkt leyfi ekki notað innan tveggja ára fellur það úr gildi.

Sá, sem fengið hefur leyfi til að gera slíkt mannvirki, skal halda því svo vel við, að engin hætta stafi af því. Brot gegn því varðar sektum allt að 10 þús. krónum, og getur hafnarnefndin látið nema burtu mannvirkið á kostnað eiganda.

Til meiri háttar framkvæmda og ráðstafana skal leita samþykkis ráðuneytisins.

20. gr.

Við bryggjur eða uppfyllingu einstakra manna eða félaga innan hafnarinnar, hafa skip rétt til að leggjast að í sömu röð, er þau koma inn og sækja um það. Þó skulu skip, sem sigla eftir fastri auglýstri áætlun, hafa forgangsrétt næst skipum eiganda.

21. gr.

Við hverja bryggju einstakra manna eða félaga, sem skipum er ætlað að leggjast að, skal vera umsjónarmaður, sem hafnarnefnd samþykkir. Óheimilt skal einstaklingum eða félögum, sem eiga bryggju eða hölvirki innan hafnarinnar, að taka vörugjald af þeim vörum, sem fara þar um, nema samþykki hafnarnefndar komi til.

22. gr.

Um lýsingu slíkra mannvirkja, þrífnað á þeim og ýmis nauðsynleg áhöld, svo sem stiga, landgöngubrýr, björgunarhringi o. s. frv., fer eftir þeim fyrirmælum, sem hafnarnefnd setur á hverjum tíma, og gildir jafnt fyrir allar bryggjur, bólvirki og uppfyllingar á hafnarsvæðinu.

VII. KAFLI

Um geymsluskip og skip, sem lagt er í lægi.

23. gr.

Sérstakt leyfi hafnarnefndar þarf í hvert sinn til þess að leggjá megi á höfninni skipum, sem ætluð eru til geymslu eða lagt er í lægi og skal eigandi láta taka skipið upp, ef það sekkur, svo að það skemmi eigi höfnina, og sé því eigi fullnægt innan hæfilegs frests, getur hafnarnefnd látið gera það á kostnað eiganda.

Hafnarvörður ákveður í hvert sinn, hvar slíku skipi skuli lagt, hve traust legufæri skuli vera og hvernig þeim skuli komið fyrir.

Skylt er eiganda að flytja skipið úr stað, ef hafnarnefnd eða hafnarvörður krefst þess.

Ljós skulu tendruð á skipum þessum, þegar hafnarvörður krefst þess.

Eigi ber hafnarsjóður ábyrgð á skipum, sem lagt er í lægi á höfninni.

VIII. KAFLI
Um lestagjald.

24. gr.

Öll skip, hvort sem þau eru tóm eða hlaðin, skulu greiða hafnargjald, sem miða skal við brúttósmálestátölu skipsins, í hvert skipti, er þau koma inn á hafnarvæðið, þó með þessum undantekningum:

Herskip, varðskip, björgunarskip, skip, sem hafa skirteini sem skemmtiferðaskip, skip, sem gerð eru út til visindalegra rannsókna, skip, sem leita hafna vegna óveðurs, en hafa ekki samband við land, og skip, sem sanna fyrir sjórétti, að þau hafi orðið að leita hafnar vegna sjóttjóns.

25. gr.

- a. Skip og bátar, sem eru eign búsettra manna eða félaga í Dalvík og skráð þar, skulu greiða lestagjald einu sinni á ári, þannig:

Fyrir árabáta	kr. 10.00
— vélbáta að 2 smál.	— 25.00
— báta 2—10 smál.	— 50.00
— báta 10—30 smál.	— 150.00
— báta 30—60 smál.	— 200.00
— báta yfir 60 smál.	— 250.00

- b. Önnur innlend fiskiskip greiði kr. 0.30 fyrir hverja brúttósmálest í hvert skipti er þau koma til hafnarinnar.
- c. Öll önnur skip, sem til hafnarinnar koma (nema þau, sem undanþegin eru lestagjaldi samkv. 24. gr.), skulu greiða kr. 0.30 lestagjald fyrir hverja nettósmálest í hvert skipti, er þau koma til hafnarinnar.
- Strandferðaskip, sem sigla eftir fyrir fram auglýstri áætlun, greiði þó aðeins 20 aura lestagjald af nettósmálest, og hvert skip ekki oftár en einu sinni á mánuði.

IX. KAFLI

Ljósagjald.

26. gr.

- a. Skip, samkv. a-lið 25. gr., greiði árgjald kr. 3.00 fyrir hverja brúttó smálest í ljósagjald.
- b. Öll önnur skip, sem koma til hafnarinnar á tímabilinu 1. ágúst til 14. maí, að háðum dögum meðtöldum, og hafnargjald greiða samkvæmt hafnarreglugerðinni, skulu greiða ljósagjald 5 aura af hverri brúttósmálest.

27. gr.

Undanþegin ljósagjaldi eru sömu skip og undanþegin eru lestagjaldi.

28. gr.

Hafnarnefnd er heimilt að víkja frá þessari gjaldskrá teljist sérstakar ástæður fyrir hendi, enda hafi hún til þess samþykki sveitarstjórnar á hverjum tíma.

X. KAFLI

157

Vörugjald.

17. júlí

29. gr.

Vörugjald skal greiða af öllum vörum og skepnum, sem útskipað er eða afskipað á höfninni, með þeim undantekningum, sem getur um í næstu greinum.

30. gr.

Fyrir vörur, sem samkvæmt farmskrá skipsins eru ákveðnar til umhleðslu og eiga því ekki að leggjast í land, nema um stundarsakir, greiðist aðeins hálfvörugjald.

Af vörum, sem settar eru á land, en eiga að fara aftur með sama skipi, greiðist ekkert vörugjald.

31. gr.

Þessar vörur eru algerlega undanþegnar vörugjaldi:

- a. Umbúðir, sem endursendar eru, enda sé þess getið á farmskrá.
- b. Vistir og aðrar nauðsynjar skipa og báta til eigin notkunar, sem fluttar eru úr landi.
- c. Póstflutningur og venjulegur farþegaflutningur.

32. gr.

Vörugjaldið skal reikna eftir máli eða þyngd með umbúðum af hverri sendingu sérstaklega; brot úr gjaldeiningu telst heil gjaldeining. Fara skal eftir farmskrá skipa við útreikning vörugjalds, og er skipstjóri eða afgreiðslumaður skips skyldur til að láta hafnarnefnd í té afrit af farmskrá skipsins. Sé engin farmskrá, skal skipstjóri eða formaður báts gefa drengskaparvottorð um vörumagn, sem fleyta hans hefur fermt eða affermt. Þyki hafnarnefnd ástæða til, getur hún hvenær sem er látið ákveða vörumagnið á þann hátt er hún telur hentugast. Reynist vörumagnið meira en upp var gefið, greiðir skipið kostnaðinn. Ef ýmsar vörutegundir eru í sendingu, skal reikna vörugjaldið eftir þeirri tegund, sem hæst gjald skal greiða af.

33. gr.

Vöru skal flokka til vörugjalds eftir því, sem vörugjaldskrá tiltekur, og gjald greiðist eftir því, er þar segir.

Ef vafi leikur á í hverjum flokki skuli telja einhverja vöru, úrskurðar hafnarnefnd, en úrskurði hennar má áfrýja til sveitarstjórnar.

34. gr.

Vörugjaldskrá.

1. flokkur. Gjald kr. 1.00 hver 100 kg:
Kornvara, sykur, kartöflur, rófur, mjólk, sildarmjólk, fiskimjólk, hey, fóðurvörur (útlendar), hraðfrystur fiskur, saltfiskur og gærur.
2. flokkur. Gjald kr. 2.25 hver 100 kg:
Kaffi, kex og aðrar brauðvörur, ávextir, nýir og þurrkaðir, niðursuðuvörur, súkkulaði, sælgætisvörur, drykkjarföng, smjör, smjörlíki, jurtafeiti, tólg, tóbaksvörur, sápur, þvottaduft og aðrar hreinlætisvörur.
3. flokkur. Gjald kr. 0.75 hver 100 kg:
Kol, salt, oliur, benzín, smurningsoliur, lýsi, vítissóði, áburður, sement, vikursteinn, asbestplötur, plötujárn, stangajárn og vatnspípur.

- 157 4. flokkur. Gjald kr. 1.25 hver 100 kg:
17. júlí Bílar, bátavélar, landbúnaðarvélar, vélahlutir, gler, vírnet, miðstöðvar, gólf-
dúkur, pappi og saumur.
5. flokkur. Gjald kr. 1.75 hver 100 kg:
Leirvörur, pottar, balar, blikkfötur o. þ. u. l., herpinætur, net, fiskilínur,
kaðlar, strígi, ull, málning, kjöt og allar aðrar vörur reiknaðar eftir þyngd.
6. flokkur. Gjald kr. 6.00 hver 100 kg:
Vefnaðarvara, fatnaður, skófatnaður.
7. flokkur. Gjald 5 kr. hvert stykki:
Eldavélar, þvottavélar, ísskápar, baðker.
8. flokkur. Gjald kr. 1.50 hvert stykki:
Handlaugar, salernistæki.
9. flokkur. Gjald 30 aurar hver 100 kg:
Ísaður fiskur til útflutnings og ís.
10. flokkur. Gjald 60 aurar hver tunna:
Síld og hvers konar sjávarafurðir í tunnum.
11. flokkur. Gjald 10—30 aurar hver tunna eftir stærð:
Tómar tunnur.
12. flokkur. Gjald 15 aurar hvert teningsfet:
Timbur, þar með taldir staurar, krossviður, valborð og allar aðrar vörur,
sem reiknaðar eru eftir rúmmáli.
13. flokkur. Gjald 5 kr. hver gripur:
Stórgripir.
14. flokkur. Gjald 1 kr. hver kind:
Sauðfé.

35. gr.

Skipstjóri eða formaður ber ábyrgð á greiðslu lestagjalds og bryggjugjalds. Hafnarsjóður hefur haldsrétt í skipum unz gjöldin eru greidd. Þegar gjalddagar eru ekki ákveðnir í reglugerð þessari, skal greiða gjöldin áður en skipið fer burt úr höfninni.

36. gr.

Gjald fyrir vörur, sem um getur í 34. gr., greiðir eigandi eða umboðsmaður hans, og hefur hafnarsjóður haldsrétt í vörunni, unz gjaldið er greitt.

Vörugjald af vörum, sem lagðar eru á land á hafnarsvæðinu, fellur í gjalddaga um leið og varan er sett á land, og vörugjald af vörum, sem fluttar eru úr höfninni, fellur í gjalddaga, þegar varan er komin í skip. Afgreiðslumaður skips skal standa skil á greiðslu vörugjaldsins.

Ef skip eða bátur hefur ekki farm sinn skráðan, ber skipstjóri eða formaður ábyrgð á greiðslu vörugjaldsins.

XI. KAFLI

Um aflagjald.

37. gr.

Af heildarafla skips greiðist kr. 5.00 af hverri smálest fiskjar, slægðum með haus, sem landað er á hafnarsvæðinu, nema af síld. Af hverju máli eða tunnu síldar greiðist 25 aura gjald, er þetta gjald kræft um leið og afla er landað, og greiðist það af eiganda skips eða umboðsmanni hans.

Skyldir eru skipstjórar og formenn að gefa hafnarverði upp heildarafla skips í hvert sinn. Ef það er ekki gert, skal hafnarvörður áætla aflamagnið og innheimta

samkvæmt þeirri áætlun. Hafnarsjóður hefur haldsrétt á afla, þar til gjöldin eru að fullu greidd. 157

17. júlí

Heimilt er hafnarnefnd að semja um aflagjald af heimabátum.

XII. KAFLI

Um bryggjugjald.

38. gr.

Hvert skip, sem leggst við bryggju eða bólvirki hvar sem er á höfninni eða að skipi, sem liggur við bólvirki eða bryggju, skal greiða bryggjugjald eftir stærð skipsins, talið í heilum smálestum, en brotum skal sleppa.

Gjöldin skulu vera sem hér segir:

- a. Bátar og skip búsettra manna í Dalvíkurhreppi og skrásett þar, greiði kr. 4.00 á ári af hverri brúttósmálest.
- b. Öll aðkomuskip greiði 10 auro af hverri brúttósmálest fyrir hvern heilan sólarhring eða hluta úr sólarhring. Minnsta gjald skal þó vera kr. 5.00 í hvert skipti.
- c. Fyrir sérstaka notkun á bryggjum, bólvirkjum og landi hafnarinnar, skal hafnarnefnd ákveða gjald, eða semja um það við viðkomandi aðila.

XIII. KAFLI

Um innheimtur og greiðslur hafnargjalda.

39. gr.

Hafnarnefnd eða umboðsmaður hennar sér um innheimtu allra hafnargjalda.

XIV. KAFLI

Ýmis ákvæði.

40. gr.

Um skaðabótaskyldu fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, fer eftir almennum reglum.

Ef samningum verður ekki við komið um skaðabætur fyrir skemmdir á höfninni, mannvirkjum hennar eða áhöldum, skulu þær ákveðnar af þremur óvilhöllum, dómkvöddum mönnum. Hvorum aðila fyrir sig er heimilt að krefjast yfirmats, en gera skal það áður en einn mánuður er liðinn frá því að matsgerð er lokið. Yfirmat skal fara fram af fimm dómkvöddum mönnum.

Kostnaður við yfirmat greiðist af þeim, er hefur krafizt þess, ef matsupphæðinni verður ekki breytt meira en sem nemur 10% af hinni ákveðnu endurgjaldsupphæð. Að öðrum kosti greiðir hinn aðilinn kostnaðinn.

41. gr.

Seglfestu, sand, mól eða annað efni til bygginga er bannað að taka á hafnar-svæðinu, nema með leyfi landeiganda og hafnarnefndar.

Beitutaka er bönnuð á hafnarsvæðinu, nema með leyfi hafnarnefndar, sem ákveður gjaldið fyrir beitutökuna.

42. gr.

Enginn, sem bakað hefur sér refsingu eða skaðabótaskyldu fyrir brot á reglugerð þessari, má fara burt úr höfninni meðan mál hans er óútkljáð, nema hann setji tryggingu, er hafnarnefnd tekur gilda.

157

17. júlí

Hverja þá skipun, sem samkv. reglugerð þessari má gefa skipi, skal gefa stýrimanni, ef skipstjóri er eigi á skipinu, og eigi heldur umboðsmaður hans. Ef stýrimaður er fjarverandi má gefa einhverjum öðrum af skipshöfninni skipunina, og er það jafngilt sem skipstjóri hefði fengið skipunina sjálfur.

44. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varðar sektum allt að kr. 10000.00, nema þyngri refsing liggji við samkv. lögum.

Sektirnar renna í hafnarsjóð Dalvíkurhrepps.

45. gr.

Mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara með að hætti opinberra mála.

46. gr.

Við gildistöku þessarar reglugerðar fellur úr gildi hafnarreglugerð fyrir Dalvíkurhöfn, nr. 157 frá 1. sept. 1939 og reglugerðarbreytingar nr. 210 frá 21. maí 1942 og nr. 55 frá 12. apríl 1944.

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 29 23. apríl 1946, um hafnargerðir og lendingarbætur, til þess að öðlast þegar gildi, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Samgöngumálaráðuneytið, 17. júlí 1950.

Ólafur Thors.

Páll Pálmason.

158

18. júlí

REGLUGERÐ

fyrir Rafveitu Hafnarhrepps.

A. Stjórn og rekstur.

1. gr.

Markmið rafveitunnar.

Rafveita Hafnarhrepps er fyrirtæki, sem hreppsnefnd Hafnarhrepps starfrækir í þeim tilgangi, að veita raforku um kaптúnið og selja hana til heimilisnotkunar, iðnaðar og annarra þarfa.

Rafveitan er eign Hafnarhrepps, en skal rekin sem sjálfstætt fyrirtæki með nafninu Rafveita Hafnarhrepps, og hafa sérstakt reikningshald.

2. gr.

Verksvið og orkuveitusvæði.

Rafveita Hafnarhrepps aflar raforku til almenningsþarfa í Hafnarkauptúni með því að kaupa raforku frá öðrum, eða vinna hana sjálf, og veitir þeirri orku, sem þannig er keypt eða unnin, um orkuveitukerfi rafveitunnar.

Orkuveitusvæði rafveitunnar er lögsagnarumdæmi Hafnarhrepps og sá hluti nágrennis hreppsins, sem hreppstjórn ákveður og ráðherra samþykkir.

Rafveita Hafnarhrepps hefur einkarétt til sölu á raforku beint til raforku-notenda á orkusvæði sínu.